

ΕΠΙΓΡΑΦΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΑΘΗΝΩΝ

Κατά τὰς ἐργασίας ἐπανεκθέσεως τῆς Ἐπιγραφικῆς Συλλογῆς Ἀθηνῶν τοῦ ἔτους 1967 ἐγένοντο πολλαὶ ἀποκαταστάσεις μεγάλων στηλῶν καὶ συγκολλήσεις ἐνεπιγράφων τεμαχίων. Αὗται προέκυψαν ἢ ἐκ τῆς ἐκ νέου μελέτης καὶ παρατηρήσεως τῶν λίθων ἢ ἐκ τῆς ἀνάγκης ἀντικαταστάσεως τῶν παλαιῶν σιδηρῶν ἐλασμάτων διὰ ράβδων ὀρειχάλκου, ὥστε νὰ ἀποφευχθῆ ἢ περαιτέρω ἐκ τῆς σκωρίας φθορὰ τοῦ μαρμάρου. Παραθέτομεν φωτογραφίαν (Πί ν. 8) μιᾶς μόνον ἐκ τῶν ἐνεπιγράφων στηλῶν, ἢ ὅποια περιέχει κατάλογον τῶν ταμιῶν τῆς θεᾶς Ἀθηνᾶς E.M. 6762+636+635+6775 (IG I², 256-263), τῶν ἐτῶν 434/3-427/6.

Ἐμελετήθησαν ἐκ νέου καὶ συνεκολλήθησαν αἱ κάτωθι ὁμάδες ἐνεπιγράφων λίθων καὶ μνημείων :

1) Κατάλογοι ἡθοποιῶν καὶ διδασκαλίας κατὰ τὰ Διονύσια καὶ τὰ Λήνια (εἰς IG II², 2318, 2323 καὶ 2325).

2) Ἀναθηματικαὶ βάσεις ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως, φέρουσαι τὴν ὑπογραφὴν καλλιτεχνῶν, ὡς αἱ IG I², 505, A. E. Raubitschek, Dedications from the Athenian Acropolis, σ. 307 μὲ ὑπογραφὴν τοῦ Πολλίου καὶ IG I², 516, Raubitschek, ἔ.ἀ., σ.225, ὅπου τὸ ὄνομα Εὐφρονίου Κεραμέως, καὶ ἄλλαι.

3) Ἀναθηματικαὶ βάσεις καὶ περιρραντήρια ἀρχαϊκῆς ἐποχῆς ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως. Κατὰ

τὴν συγκόλλησιν, συνήθως τὸ πρῶτον ἐπιτευχθεῖσαν, προσετέθησαν καὶ νέα συνανήκοντα τεμάχια, ἀνεπίγραφα. Ταῦτα, ὡς μὴ ἐφαπτόμενα, ἐποποθετήθησαν κατὰ συμπέρασμα εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν γραμμάτων εἰς τὴν ἀρχὴν ἢ τὸ τέλος τῆς ἐπὶ τοῦ χεῖλους ἐπιγραφῆς.

Οὕτω, ἐκ τῆς γνωστῆς ὁμάδος περιρραντηρίων τοῦ Ὀνησίμου, υἱοῦ τοῦ Σμικύθου (Raubitschek, ἔ.ἀ., σ. 385 κ.ἐ.), πλὴν τοῦ περιρραντηρίου E.M. 6543+6538 (IG I², 758, 752, Raubitschek, ἔ.ἀ., 350) ἀποκατασταθέντος ὡς εἰς AAA I (1968), σ. 65, εἰκ. 1, δύο ἀκόμη ἀνεπίγραφα τεμάχια E.M. 5500 (Πί ν. 9 α) προσδιωρίσθησαν καὶ ἐποποθετήθησαν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπιγραφῆς [*Ὀνέ*]σιμο[ς] ἀνέ[θεκεν] τοῦ E.M. 6534 (IG I², 750, Raubitschek, 352).

Ἔτερα τεμάχια ἀνεπίγραφα συνεκολλήθησαν εἰς τμήματα περιρραντηρίων: τὸ E.M. 5505 (Πί ν. 9 β) πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ E.M. 5508 (Raubitschek, 361), τὸ ἄνευ ἀριθμοῦ E.M. καὶ μὴ συγκολλώμενον ἀμέσως ἐπὶ τοῦ E.M. 6553 (IG I², 759/393, Raubitschek, ἔ.ἀ., 365), εἰς ἀπόστασιν 0,05 μ. περίπου μετὰ τὸ [*δεκ*]άτεν, ὡς εἰς τὸ τέλος τοῦ στίχου.

4) Βάσεις ρωμαϊκῆς κυρίως ἐποχῆς, ἐκ τῶν ὁποίων πολλαὶ ἀπετελέσθησαν ἐκ νέων, ἀδημοσιεύτων καὶ μὴ τεμαχίων, εἰς ἀκέραια σχεδὸν μνημεῖα. Ἡ δημοσιεύσις τινῶν ἐξ αὐτῶν, ὡς περισσότερον ἐκτενῆς, θέλει περιληφθῆ εἰς τὸ AD 24 (1969): Μελέται (ὑπὸ ἐκτύπωσιν).

ΝΤΙΝΑ ΠΕΠΠΑ - ΔΕΛΜΟΥΖΟΥ

BYZANTINON ΜΟΥΣΕΙΟΝ

Ἡ ἐκθεσις ἐργασιῶν τοῦ ἔτους 1967 τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου θὰ δημοσιευθῆ εἰς τὸ α' τεύ-

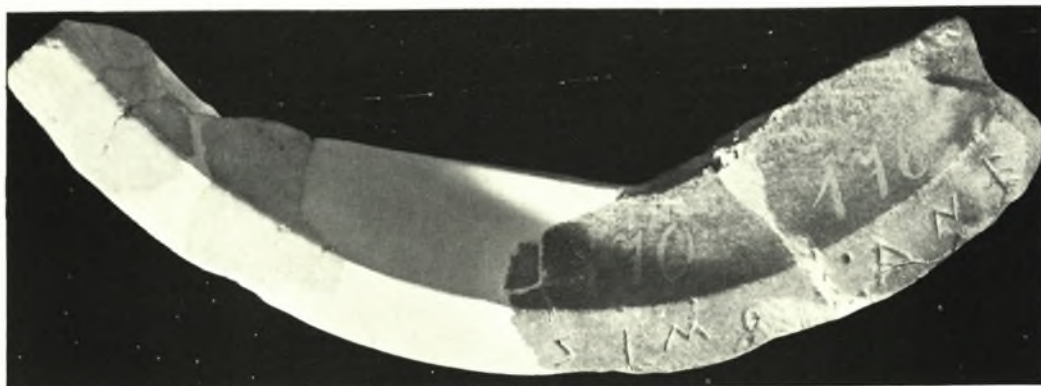
χος τῶν Χρονικῶν τοῦ AD 24 (1969), μετὰ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἔτους 1968.

(Σημ. τ. Συντ.)

*

Ἀθήναι. Ἐπιγραφικὴ Συλλογὴ. Κατάλογος τῶν ταμιῶν τῆς θεᾶς Ἀθηνᾶς (IG I², 256-263)

Ἀθήναι. Ἐπιγραφικὴ Συλλογή: α. Τμῆμα περιρραντηρίου (Ε.Μ. 6534 + 5500), β. Τμῆμα περιρραντηρίου (Ε.Μ. 5508 + 5505 + 6553)